

[Bækgaard.]

Erfaringer og stor Sagkundskab paa dette Omraade.

Naar man læser og hører om, hvilke Vanskeligheder der tit har været at overvinde, inden man overhovedet er kommet i Gang med saadanne Projekters Udførelse, forstaar man, at der maa skabes et vist Tillidsforhold mellem dem, der laver Planerne og bringer dem til Udførelse, og de maaske mange, som berøres af dem, og hvis Tilslutning man helst skal have. Mit Partis Ordfører i det høje Folketing udtalte under en af Behandlingerne dér, at meget vil afhænge af, om Landvindingsudvalget kan vinde Tillid, det er væsentlig derpaa, Lovens Gennemførelse i hvert Fald i første Omgang maa hvile. Denne Udtalelse er jeg enig i. Det er en Betingelse, at man har Tillid til dem, der staar i Spidsen for disse Foretagender. Ved Lovforslagets Gennemførelse skulde det nu gøres betydelig lettere at overvinde de mange Vanskeligheder, der er at overvinde, forinden et Foretagende kan paabegyndes, ligesom der jo ydes en ikke ringe Støtte fra Statens Side, og der bliver sikkert ogsaa Mulighed for at genoptage nogle af de tidligere mislykkede Foretagender paa en bedre Basis.

Fra mit Partis Side giver vi Lovforslagets to Hovedformaal vor fulde Tilslutning, og vi ønsker Lykke til at udfylde den Ramme, som her gives, med mange gode Resultater. Jeg skal ikke fordybe mig stærkt i de enkelte Paragraffer; der er jo ikke flere, end at Lovforslaget er nogenlunde let overskueligt, og der er gjort Bemærkninger derom baade af den højtærede Minister og af den ærede foregaaende Taler. Der er dog enkelte Ting, jeg gerne vil pege paa.

Der er for det første det i § 1 foreslaaede Landvindingsudvalg. Som jeg sagde før, har det sin overordentlig store Betydning, at Befolkningen, at de interesserede Parter kan have Tillid til, at Udvalget ogsaa har Forstand paa disse Forhold og Evne til at løse Problemerne og fremme Sagen. Jeg føler mig naturligvis overbevist om, at den højtærede Minister, som har forelagt Forslaget, er af den Opfattelse, at man her har truffet det rigtige; det kan ogsaa godt være, det er Tilfældet. Der er i Folketinget foretaget en lille Forandring, en Udvidelse af Udvalget; maaske har den sin Betydning, jeg havde nu hellere set, at der i Stedet for denne Repræsentant for Ingeniørforeningen var kommet et Medlem mere fra Hedeselskabet, saa at vi altsaa havde beholdt de Medlemmer, der først var foreslaaet, og

desuden havde faaet det andet kulturtekniske Medlem, hvormed Udvalget blev udvidet, idet jeg, som sagt, mener, at Hedeselskabet har saa store og gode Erfaringer paa dette Omraade, at det absolut bør tages med.

Jeg har ogsaa mine store Betænkeligheder med Hensyn til — og kunde ønske, at vi tog dette Spørgsmaal op i det Udvalg, som er bebudet nedsat —, hvorvidt det er nødvendigt, at fire Ministerier bliver repræsenteret i dette Udvalg. Jeg er ikke helt vis paa, om det ikke var nok saa godt, hvis Ministerierne ikke havde fuldt ud Halvdelen af Pladserne i Udvalget. Jeg gaar ud fra, at Tanken er den, at man vil have Sagkundskaben med, men jeg vil henstille, om man ikke kunde nøjes med, at to eller tre Ministerier blev repræsenteret.

Der er et andet Punkt i § 1, som jeg gerne lige vil pege paa. Under Omtalen af de Foranstaltninger, som tænkes iværksat, staar der: „Afvanding og Beskyttelse af lave Arealer“. Jeg ved ikke, om det er nødvendigt, at Ordet „lave“ er med. Det er det maaske; man tænker selvfølgelig mest paa det, men der kunde vel være Arealer, hvor det Udtryk ikke er særlig rammende.

Endvidere er der indsat en Bestemmelse angaaende Forbindelsesveje, idet der er føjet til: „samt Anlæg af de nødvendige Forbindelsesveje for Lodsejere“. Det maa vel forstaas saaledes, at der ikke blot tænkes paa Anlæg af nye Veje, men ogsaa paa Istandsættelse af bestaaende Veje over saadanne Arealer, for paa en Del af de Arealer, der kan tænkes at blive Genstand for Kulturforbedring, kan der jo godt være nogle gamle Hjulspor, som har været en Vej; der kan maaske ogsaa være Veje, som der er Hævdsløst paa, men som ikke egentlig kan befares, og derfor bør der ikke blot tænkes paa Nyanlæg af Veje, men ogsaa paa Istandsættelse af ældre Veje, naar de kan anses for at bidrage til Opnaelse af Formaalet.

§ 2 omhandler Bidragene til de nævnte Foranstaltninger og den Støtte, Staten yder. Jeg er meget tilfreds med, at Staten gaar ind med saa stort et Tilskud, idet man saa kan gaa ud fra, at der kan komme flere Projekter i Betragtning, end der ellers vilde være kommet. Der er dog en Henstilling, jeg gerne vil komme med i denne Forbindelse. Der staar, at Statskassen udsæder indtil $\frac{2}{3}$ af Udgifterne ved Foranstaltningerne, men jeg gaar ud fra, at man vil lægge Vægt paa det, der staar i § 5, at det maa paases, at Arbejdets Indtjenings-